

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.225/2012/3.szám

A Szegedi Ítéltábla Dr. Major Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek - a **(ügyvéd neve)** ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. február 1. napján kelt 13.P.21.413/2011/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján tárgyaláson kívül lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja** és az alperes által a felperes részére fizetendő perköltség összegét 200 000 (kettőszázezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2 500 (kettőezer-öttség) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 24 400 (huszonnégyezer-négyszáz) Ft fellebbezési eljárási illetékből a felperes 8 400 (nyolcezer-négyszáz) Ft-ot, az alperes 16 000 (tizenhatezer) Ft-ot köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A Csongrád Megyei Bíróság 13.P.22.485/2008/10. számú ítéletével kötelezte az alperes házastársát, **(alperes házastársa neve)-t**, hogy 15 napon belül fizessen meg a jelen per felperesének 9 500 000 Ft tőkét, 4 000 000 Ft tőkének 2008. április 4-től, 4 700 000 Ft tőkének 1998. május 29-étől, 800 000 Ft tőkének 2008. október 9-től a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idejére, az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát és 475 000 Ft perköltséget, továbbá rendelkezett az elsőfokú eljárásban felmerült 570 000 forint illeték megfizetéséről.

A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.464/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben - a teljesítési határidő tekintetében - megváltoztatta akként, hogy a per alperese az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott marasztalási összeg teljesítését megtagadhatja mindaddig, amíg a felperes nem ad ki számára a **(település neve, ingatlan címe, hrsz.-a)** szám alatti ingatlan felperes tulajdonaként nyilvántartott 307/10000 tulajdoni hányadára vonatkozóan az alperes tulajdonjogának visszajegyzésére alkalmas okiratot, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rendelkezett továbbá a másodfokú eljárásban felmerült költségek és eljárási illeték viseléséről.

A felperes jelen perben előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság a Csjt. 30. §-a alapján kötelezze az alperest, mint **(alperes házastársa neve)** házastársát, hogy 15 napon belül fizessen meg a részére 9 500 000 Ft tőkét, abból 4 000 000 Ft-nak 2008. április 4. napjától, 4 700 000 Ft-nak 2008. május 29. napjától, 800 000 Ft-nak pedig 2008. október 9. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Az alperes - személyesen eljárva - előterjesztett ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, többek között arra hivatkozva, hogy a felperes és a házastársa között létrejött jogügylet tárgyát képező ingatlan, amelynek kapcsán házastársának a jogerős ítélet alapján fizetési kötelezettsége merült fel, a házastársa különvagyonát képezi, ezért az arra vonatkozó szerződésből eredő kötelezettségek teljesítéséért nem tartozik helytállni a Csjt. vagyoni rendelkezései alapján. A 2010. november 8. napján érkezett 6. sorszámú beadványához csatolta ennek alátámasztásául a 2003. január 15. napján kelt „Nyilatkozat házastársi különvagyon elismeréséről” elnevezésű okiratot.

Az ezt követően 2011. január 7. napjának 8 óra 15 percére kitűzött tárgyaláson az alperes képviselőjében az ott csatolt meghatalmazással **(ügyvéd neve)** ügyvéd jelent meg. A felperes az alperes által 6. sorszám alatt csatolt nyilatkozat tartalmát vitatta és bizonyítási indítványt terjesztett elő az alperes házastársának, édesapjának és az okiratszerkesztő ügyvédnek a tanúkénti meghallgatása iránt. Az alperesi képviselő nyilatkozott, hogy az okirat eredetije a tárgyaláson nem áll rendelkezésre, továbbá arról is, hogy bizonyítási indítványa nincs. Mindezek után az elsőfokú bíróság a tárgyalást a tanúbizonyítás és az okirat eredeti példányának beszerzése érdekében elhalasztotta, a tárgyalási jegyzőkönyvet 8 óra 35 perckor zárta le.

Ezt követően a bíróság a perben 2011. április 6. napján tartott tárgyalást, amelyen az alperest meghatalmazott ügyvédje képviselte. Az elsőfokú bíróság a felperes indítványára a per tárgyalását az alperes házastársa ellen folyó végrehajtási eljárásban kitűzött ingatlanárverés befejeződéséig felfüggesztette. A tárgyalási jegyzőkönyvet 8 óra 40 perckor zárta le.

A Szegedi Ítéltábla Pkf.II.20.415/2011/1.számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és mellőzte a per tárgyalásának felfüggesztését. A

folytatódó eljárásban a 2011. november 11. napjára kitűzött tárgyaláson - ahol az alperest ugyancsak ügyvédje képviselte - a felperes bejelentette, hogy keresetétől eláll, és a per megszüntetését kérte. Az alperesi képviselő ügyfele távollétében nem tudott nyilatkozni arról, hogy hozzájárul-e a felperesi elálláshoz, ezért az elsőfokú bíróság a megidézett tanú meghallgatását követően a tárgyalást elhalasztotta. A tárgyalás 10 óra 30 percig tartott.

Az alperesi képviselő a 2011. november 18. napján érkezett 6. sorszámú beadványában bejelentette, hogy a per megszüntetéséhez nem járul hozzá.

Az elsőfokú bíróság a 2012. február 1. napján 13 órától 13 óra 15 percig tartó tárgyaláson az ügyben érdemi döntést hozott, ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 400 000 Ft perköltséget. Határozatának indokolása szerint az alperes bizonyította, hogy a házastársa fizetési kötelezettségét megalapozó ingatlanhányad a házastársa különvagyonát képezi, ezért az alperes felelőssége a házastársa által kötött - különvagyonára vonatkozó - jogügyletért nem áll fenn. A perköltségre vonatkozó rendelkezést a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára alapította.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, kérve az alperes javára megítélt perköltség 95 000 Ft-ra történő leszállítását. Előadta, hogy az alperes házastársa a jogerős ítéletben foglalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget, az emiatt vele szemben kezdeményezett végrehajtási eljárásban a végrehajtási lap visszavonását, megszüntetését kérte, többszörösen végrehajtási kifogásokat, az eljáró végrehajtó határozataival, valamint a végrehajtást elrendelő bíróság végzéseivel szemben jogorvoslati kérelmeket terjesztett elő, illetve perújítási eljárást is kezdeményezett. Ilyen előzmények után indította meg a jelen pert az alperessel szemben a Csjt. 30. §-ában rögzített felelősségi szabályok alapján. Hangsúlyozta, hogy az alperes a védekezését alátámasztó okiratot - amellyel azt kívánta igazolni, hogy az ingatlan házastársa különvagyonát képezi - csak a per későbbi szakaszában csatolta. Állította, hogy amennyiben erről tudomással bír, úgy keresetet sem terjesztett volna elő az alperessel szemben. Hivatkozott arra is, az okirat ismeretében a keresetétől elállt, a per megszüntetésére azonban azért nem kerülhetett sor, mert ahhoz az alperes nem járult hozzá. Ilyen körülmények között - figyelemmel a per időtartamára és az ügyvéd által kifejtett tevékenységre - eltúlzottnak ítélte az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmét nem kizárólag arra alapította, hogy a házastársa különvagyonára vonatkozó jogügyletért felelősséggel nem tartozik, hanem további megalapozott védekezést is előterjesztett. Álláspontja szerint, ha a perbeli ingatlan a házastársi közös vagyon része lett volna, úgy az egyik házastárssal szemben meghozott marasztaló ítélet alapján a házastársak teljes közös vagyonára vonatkozóan lehetett volna végrehajtást vezetni a Csjt. 30. § (3) bekezdése alapján. Számítása szerint az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség

összege a perérték 4,2 %-ának felel meg, amelynek további mérséklése a magas pertárgyértékre és az ügy bonyolultságára tekintettel nem indokolt.

A fellebbezés **részben alapos.**

A felperes - keresetének elutasítására tekintettel - a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségének a megfizetésére.

A Pp.75. § (1) és (2) bekezdése értelmében a perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, amely a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel. A perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd készkiadásait és munkadíját.

A jelen perben az alperesnek jogi képviseletével kapcsolatban merült fel perköltsége. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (2) bekezdés a) pontja szerint polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft. Ennek megfelelően jelen ügyben a pertárgyérték alapján 475 000 Ft ügyvédi munkadíj lenne megállapítható. A (6) bekezdés ugyanakkor lehetővé teszi a bíróság számára, hogy a (2) bekezdés szerint számítandó munkadíj összegét mérsékelje, amennyiben az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. E rendelkezésre figyelemmel a bírói gyakorlat a perköltség összegének megállapításánál a pertárgy értékén túl figyelembe veszi az ügy bonyolultságát és a feleknek a perben kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységét (BH. 2003.473.).

A perbeli esetben a fellebbezésben hivatkozott körülmények önmagukban nem alapozzák meg a perköltség mérséklését. A felperest terhelő perköltség összegének meghatározása szempontjából közömbös az, hogy az alperes házastársa a jogszabály adta lehetőségeket kihasználva miként kívánta - esetlegesen - megghiúsítani, vagy késleltetni a végrehajtási eljárást. Annak sincs jelentősége, hogy a felperes a perindítást megelőzően nem ismerte az alperes és házastársa között létrejött és a jelen perben perdöntő bizonyítéku szolgáló vagyoni jogi nyilatkozatot, annál is inkább, mivel annak valóságtartalmát a perben is vitatta (8. sorszámú jegyzőkönyv). A keresettől való elállásra pedig olyan időpontban került sor, amikor a bíróság éppen az említett felperesi nyilatkozatra tekintettel bizonyítást rendelt el.

Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes a kereset elutasításának alapjául szolgáló védekezését személyesen eljárva terjesztette elő, mellékelve az

Pf.II.20.225/2012/3.szám

ennek alapjául szolgáló okiratot. Jogi képviselője meghatalmazást csak ezt követően, a 2011. január 7. napján tartott tárgyaláson csatolt. A jogi képviselő négy tárgyaláson vett részt, a tárgyalások egyike sem haladta meg a 30 percet, s ezek közül érdeminek is csak egy, a 2011. november 11-i tekinthető, amelyen az elsőfokú bíróság meghallgatta a

megidézett tanút. Mindezen túl az alperesi képviselő egy darab, mindössze fél oldal terjedelmű beadványt nyújtott be a bírósághoz, amelyben közölte, hogy az alperes a per megszüntetéséhez nem járul hozzá.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében felhozott körülmények sem befolyásolják a megállapítható perköltség összegét. Az előzőekben írtak szerint a keresettel szembeni érdemi védekezést az alperes személyesen eljárva terjesztett elő. Téves továbbá az az érvelés, miszerint a Csjt. 30. § (3) bekezdése alapján a végrehajtási eljárás marasztalást tartalmazó ítéleti rendelkezés hiányában is folytatható a házastárssal szemben, s ezen okból indokolatlan volt a perindítás.

A kifejtett ügyvédi tevékenység terjedelmére tekintettel a magasabb perérték sem bír meghatározó jelentőséggel.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla álláspontja szerint - a pertárgy értékét is figyelembe véve - a kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységgel, az ügy bonyolultságával 200 000 Ft ügyvédi munkadíj tekinthető arányban állónak. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban a pervesztesség-pernyertesség aránya a felperesre nézve kedvezőbben 65 - 35 %-ban állapítható meg, ezért az ítélet tábla az alperest kötelezte a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperes másodfokú részperköltségének megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a peres felek a fenti arányban kötelesek megfizetni az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2012. június 20.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró